Nummer 57
16de jaargang
maart 2000

Soldaat van de Verkenningsafdeling Prinses Irene Brigade (recce) met nassaublauwe (bijna zwarte) baret

DE VAANDELDRAGER

DE VAANDELDRAGER IS HET OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VERENIGING VAN OUD STRIJDERS V.D. KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE PRINSES IRENE, IN SAMENWERKING MET DE VERENIGING VAN OFFICIEREN DER GARDE FUSELIERS PRINSES IRENE

VERENIGING VAN OUD STRIJDERS VAN DE
KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE "PRINSES IRENE"

Secretariaat:
Noordsingel 23
4611 SB BERGEN OP ZOOM
0164 241119

VERENIGING VAN INDIË-BATALJONS VAN HET
GARDEREGIMENT PRINSES IRENE

Secretariaat:
Nic. Beetsstraat 29
6901 LW ZEVENAAR
0316 524002

VERENIGING VAN OFFICIEREN
DER GARDE FUSELIERS PRINSES IRENE

Correspondentie-adres:
Hfd Sie 1 17 Painfbat GFPI
Genm. de Ruyter van Stevenínckkazerne
MPC 75A
Postbus 90.152
5600 RD EINDHOVEN
040 2665660

REGIMENTSVERENIGING ONDEROFFICIEREN VAN HET
GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IERENE

Secretariaat:
BA 17 Painfbat GFPI
Genm. de Ruyter van Stevenínckkazerne
Postbus 90.152
5600 RD EINDHOVEN

FUSELIERS- EN KORPORAALSVERENIGING
GARDEREGIMENT FUSELIERS PRINSES IRENE

Voorzitter Kpl der Fuseliers D. Horvers
Ccie 17 Painfbat GFPI
Postbus 90.152
5600 RD EINDHOVEN

Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene"

Van de Voorzitter

Het jaar 2000 is begonnen zonder de door velen verwachte problemen. Voor Mieke en Hans Sonnemans begon het wel naar verwachting. Op 6 januari werd hun eerste kind geboren. Ik wens hen, mede namens U allen, veel geluk met hun zoon Walter. Ik hoop dat het voor hen en voor U allen een goed jaar zal zijn.

Wij hopen ook gewoon verder te gaan met de activiteiten waar wij vorig jaar mee eindigden, zoals koorduitreikingen en herdenkingen. Op3 december werden koorden uitgereikt aan de militairen van de Bravo Compagnie, die met het koord om naar Kosovo zijn afgereisd. Wij wensen allen een goed verblijf daar en een behouden thuiskomst. U kunt weer een kaartje sturen. U vindt daarover elders in dit blad het juiste adres.

Onze Erevoorzitter werd op 13 december 90 jaar. De dag begon voor hem en zijn echtgenote met een aubade van de trompetters van de Cavalerie. Een deputatie van ons bestuur heeft de hartelijke gelukwensen overgebracht en beiden nog veel geluk en vooral gezondheid toegewenst. Elders in dit blad leest U hoe U onze Erevoorzitter persoonlijk kunt geluk wensen.

Eind vorig jaar zond de Franse Militaire Attaché een oorkonde aan hen die hadden bijgedragen aan de bevrijding van Frankrijk. Aangezien hij niet over alle adressen beschikte, hebben niet alle rechthebbenden zo'n oorkonde ontvangen. Als U meent dat U recht hebt op zo'n oorkonde en er geen hebt ontvangen, meldt U dat dan aan onze Secretaris, Frans van der Meeren.

Op 11 januari werd in Oirschot door de Fuseliers herdacht dat 59 jaar geleden onze Brigade in Congleton werd opgericht. Het was op een prachtige winterdag dat deze "Regimentsjaardag" werd gevierd, samen met leden van onze vereniging en makkers van de Indiëbataljons. De dag werd afgesloten met een Regimentsborrel. Volgend jaar wordt de zestigste verjaardag nog grootser gevierd. Houdt dus die elfde januari 2001 maar vast vrij.

Eind april gaan vijftig man onder leiding van Tony Herbrink naar Congleton om daar een, mede door ons geschonken, "Millenniumbank" te onthullen. Deze bank herinnert de bevolking van Congleton aan het feit dat daar in de vorige eeuw Nederlandse troepen waren gelegerd.

Op 5 mei defileren wij weer in Wageningen voor Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en op 7 mei wil de Burgemeester van Den Haag samen met ons herdenken dat

de Prinses Irene Brigade in 1945 als eerste geallieerde eenheid Den Haag binnen kwam. Als U daarbij wilt zijn moet U zich tijdig melden. Ook hiervan vindt U bijzonderheden elders in dit blad.

Op zaterdag 3 juni wordt door de Dunkirk Veterans Association voor de laatste keer in Le Paradis (België) herdacht dat daar in 1940 negenenzeventig krijgsgevangen Engelsen werden vermoord. In de Opmaat van december stond een advertentie om de aandacht op deze herdenking te vestigen. Wij ontvingen het verzoek met een deputatie deel te nemen . Wie daar belangstelling voor heeft kan bij Frans van der Meeren verdere bijzonderheden krijgen, maar meldt U dan wel uiterlijk 5 mei .

Op 14 juni zal een koorduitreiking in Normandië plaatsvinden. Het vertrek is op 13 juni uit Oirschot en terugkeer aldaar is op 15 juni. Als U interesse hebt geeft U zich dan op bij Frans van der Meeren. Er is beperkt plaats en het is niet gratis.

Ook het komend jaar wordt dus weer veel van ons verwacht. Ik hoop dat velen voldoende fit zullen blijven om er steeds weer bij te zijn. Ik kijk naar U uit.

Rudi Hemmes

Met diep leedwezen namen wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene:

H. Finck	Amerika	01-02-99
Mw. M. Havermans - Totte	Middelharnis	07-10-99
A. Braak	Bennebroek	11-10-99
J. Telman	Grave	05-11-99
Mw.L. Vlemingh - Grubb.	Tesse La Madeleine Fr.	07-11-99
M. Jansen	Zwolle	08-11-99
Mw. G. Leemans - van Gent	Rotterdam	29-11-99
Mw.J. Krijnen - Feskens	Breda	17-12-99
A. Dikkers	Waalre	27-12-99
P. Waasdorp	Putte	10-01-2000
J. Wijn	St. Pancras	14-01-2000
J. Koekoek	Engeland	23-01-2000
J. Vonken	Budel	19-02-2000
W. op het Veld	Breda	24-02-2000
Mw.J. Marks - Jager	Noordwolde	25-02-2000

Bij overlijdensgevallen (van leden van bovengenoemde vereniging) graag bericht aan:

F.J. Bakx
De Nieuwe Schans
Middenweg 1 - 15
4841 RP PRINSENBEEK

DE VAANDELDRAGER POST

Naar aanleiding van het artikel "De toekomst van de Vaandeldrager" ontving de redactie de volgende brief:

Beste Hans,

Naar alle waarschijnlijkheid kan ik uit naam van ALLE oudstrijders spreken, als ik je veel lof toeschrijf over de wijze waarop jij de zware taken van onze vereniging vrijwillig hebt op je genomen in het verleden en zelfs nu nog behandelt.

Zelf heb ik veel "soul searching" gedaan, hoe ik kon bijdragen om meer artikelen te vinden voor de Vaandeldrager.

Ik geloof dat iedere oudstrijder het met mij eens is, dat dit blad veel voor ons betekent en zorgvuldig moet worden behouden.

Al eerder heb ik een goede oorlogskameraad trachten aan te sporen om over zijn ervaringen te schrijven. Helaas is deze mogelijkheid voorbij omdat ik zo juist het droevige bericht ontving, dat hij ons ontvallen is.

Om te voorkomen, dat we meer van deze mogenlijkheden verliezen, zou ik het volgende willen voorstellen. Ik weet zeker dat er veel oudstrijders zijn die interessante verhalen, of geestige voorvallen zouden kunnen vertellen over hun ervaringen. De meesten van ons zijn ruim 5 jaren onder de wapenen geweest. Ook al mogen zij veel vergeten zijn, door oude brieven en geholpen door hun familie kunnen zulke verhalen worden teruggebracht. Sommigen mogen vinden, dat ze de kunst van het opstellen en neer schrijven, missen.

Voordat meer oudstrijders ons ontvallen, zou ik willen voorstellen hen aan te sporen om het verslag van deze veteranen in een vraaggesprek op een audiobandje vast te leggen. Dit kan dan door iemand anders in de familie of een andere vrijwilliger in een artikel worden neer geschreven.
Zelfs zouden familieleden van gestorven veteranen de verhalen van de held in hun familie van "hearsay" kunnen herhalen. Er is vast wel iemand onder de vele gepensioneerde veteranen, die hier bij zou kunnen helpen.

Plaats hiervoor een oproep in ons tijdschrift.!
Vertrouwend, dat ik hiermee van dienst ben geweest.

Een "diehard" oudstrijder !
Bill Dill
Cherry Valley, N.Y.

Dankbetuigingen:

Het bestuur van de Vereniging van Oud Strijders van de Irene Brigade ontving de volgende dankbetuigingen voor de ontvangen attenties ter gelegenheid van:

60-jarig huwelijk:

Fam. Brinkman - Van Houten,	Den Haag
Fam. Oort - Teiwes	Ulft

55-jarig huwelijk:

Fam. Jansen	Weert
Fam. Van Beveren	Middenbeemster
Fam. Brouwer - Houteman	Eindhoven
Fam. Hakkenberg-Parker Jones	Gorredijk

50-jarig huwelijk:

Fam. Ligt Nelisse	Bergen op Zoom
Fam. Van der Veer - Uijl	Badhoevedorp
Fam. Vincent v. Vijfeijken	Helmond
Fam. Kamminga- van der Goot	Wassenaar

45-jarig huwelijk

Fam. Hendriks Thompson	Australië
Fam. Eijck - v.d. Heikant	Rijen

De toekomst van DE VAANDELDRAGER

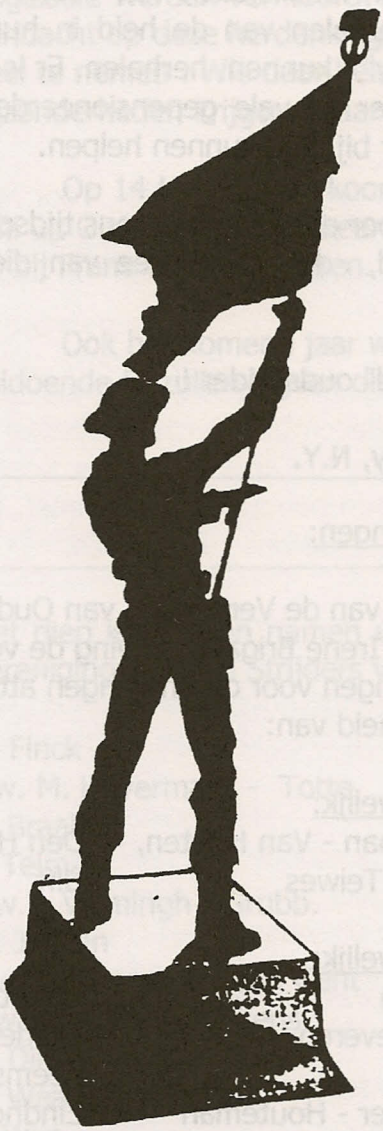

In de vorige Vaandeldrager deed ik een oproep om te reageren op een artikel waarin ik een beeld schetste van het verleden en de toekomst van het verenigingsblad van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene".

De redactie was benieuwd naar reacties en gevoelens bij de lezers naar aanleiding van de volgende stelling:

"Het blad blijft het verenigingsorgaan van de Vereniging van Oud Strijders maar andere verenigingen die te maken hebben met het "Irene" (garde)regiment mogen participeren. Het blad draagt ook uit de samenwerkingsgedachte zoals voorgenomen binnen "het platform" van de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene."

Nu, het aantal reakties dat hierop binnenkwam bleek minimaal te zijn. Kort en krachtig was de reactie van Ben Ter Haar (1e luitenant en kapitein bij de Recce van de Irene Brigade): "Het is duidelijk dat er van de Irene Brigade niet veel meer te vertellen is. Dus logisch steeds meer het accent te leggen op de Fuseliers. Hans, trek je dus van kritiek niets aan...."

Harry Davis (erelid van de Vereniging van Oud Strijders) schreef een uitgebreide brief, daaruit een citaat: "Hans, ik ben ervan overtuigd dat de meesten van onze leden blij zijn over de wijze waarop de Vaandeldrager thans in de brievenbus verschijnt."

Inmiddels heeft het bestuur van de Vereniging van Oud Strijders een brief geschreven "aan de besturen van de verenigingen die de Vaandeldrager wensen te gebruiken als mededelingenblad voor hun leden."

In de brief wordt onder meer gesteld dat "de Vaandeldrager wordt geredigeerd en uitgegeven door de vereniging van oustrijders van de Irene Brigade. Verenigingen, aangesloten bij de Stichting Brigaden en Garde kunnen gebruik maken van de Vaandeldrager ten behoeve van hun leden, indien zij voldoen aan de voorwaarden met betrekking tot het verzamelen van kopij en het betalen van de kosten die voor hun vereniging worden gemaakt."

ACTIVITEITEN Vereniging Oud Strijders Kon. Ned. Brigade Prinses Irene

4 mei
DODENHERDENKING COLIJNSPLAAT

Bij het monument van de Luitenant Havelaar wordt de jaarlijkse dodenherdenking gehouden. Uw aanwezigheid wordt zeer op prijs gesteld.

Ontvangst 19.30 uur in het gebouwtje naast de Nederlands Hervormde Kerk. Na afloop wordt er gezamenlijk koffie gedronken.

5 mei
NATIONALE HERDENKING WAGENINGEN

De gebruikelijke jaarlijkse herdenking van de capitulatie van de Duitsers in Nedeland in 1945. Ontvangst deelnemers tussen 11.30 - 12.30 uur in het tentencomplex te Wageningen.

Deelnemers dienen zich schriftelijk te melden bij het secretariaat voor 23 april, met vermelding:

a. ik wil in het bezit komen van een parkeerkaart.
b. Ik kom alleen of met partner.

7 mei
BEVRIJDINGS HERDENKING 's GRAVENHAGE

Het programma voor dit 5-jaarlijks evenement, een ontvangst door het gemeentebestuur van 's Gravenhage, is tot op heden (het verschijnen van de Vaandeldrager) nog niet bekend.

U kunt zich schriftelijk voor 23 april aanmelden bij het secretariaat met de vermelding:

- Ik kom alleen of met partner.

Na 23 april a.s. krijgt de aanmelder verdere informatie toegezonden.

31 mei
OPENING "BRIGADE-DEEL" MUSEUM

Op deze dag zal gebouw 28 worden geopend, het tweede gebouw van het nieuwe Museum Brigade en Garde Prinses Irene. In dit gebouw zal de tentoonstelling over de Irene Brigade te zien zijn, ruim tweemaal zo groot als in de oude situatie.

Sponsors en vrienden van het museum ontvangen hiervoor een uitnodiging. Andere oudstrijders kunnen zich opgeven bij het secretariaat voor 15 mei en ontvangen dan het programma.

13 - 14 - 15 juni
KOORDUITREIKING PONT AUDEMER

Er zijn op dit moment geen defenitieve afspraken ten aanzien van vertrek - aantal - enz.

Kosten f. 100,- Schriftelijk aanmelden bij het secretariaat voor 14 mei. Na aanmelding krijgt u, na 14 mei, verdere informatie.

29 augustus
JAARLIJKSE REUNIE EN ALGEMENE LEDENVERGADERING

Nadere informatie in de volgende Vaandeldrager.

Secretariaat: NOORDSINGEL 23
4611 SB BERGEN OP ZOOM

11 januari 2000
Succesvolle Regimentsjaardag

De traditionele dodenherdenking bij het regimentsmonument. Regimentscommandant Lkol der Fus W. Verweij en Dhr. Elbers (voorzitter van de Vereniging van Indië-bataljons) leggen een krans.

Met veel enthousiasme stortten vele Fuseliers zich op 11 januari jongstleden weer op de regimentsjaardag. Hoewel het traditionele Engelse ontbijt en de herdenkingen al veel Fuseliers uit het hele land wisten te lokken, waren het toch de sportieve onderdelen van de dag die de meeste belangstelling trokken.

Net als voorgaande jaren droeg de LO/sportorganisatie van de generaal-majoor de Ruyter van Steveninckkazerne zorg voor een uitstekend verloop van de verschillende onderdelen. Traditioneel start de sportieve jaardag met de regimentscross waaraan zowel recreatieve lopers als wedstrijdteams van elk twintig lopers deelnamen.

Zo ook dit jaar, het enige gemis was "fuselier" Jansen. Deze veteraan verving in 1993 generaal Hemmes bij het lossen van het startschot en deed dat daarna elk jaar opnieuw. Het werd een geheel eigen traditie binnen een traditionele dag. Maar, vorig jaar overleed deze sympathieke veteraan. Dit jaar werd het startschot dus weer gelost door de naamgever van de cross en de bijbehorende prijs, generaal Hemmes.

Sergeant-majoor Peter Crooymans en sergeant 1 Richard Sorée van de Sportorganisatie maakten zich sterk om een uitdagende sportdag te organiseren. De regimentsleden konden zich daarom te buiten gaan aan volleybal, touwtrekken, een oriëntatieloop, parcours militair, zwemestafette en klein terreinvoetbal.

Generaal-majoor BD Hemmes lost weer zelf het startschot van de Irenecross voor de Hemmestroffee. "Fuselier" Jansen is er niet meer om hem te vervangen....

De Bravo-compagnie van 17 Painfbat GFPI ging bij de regimentscross aan de haal met de Generaal-majoor Hemmes trofee. De SSVOSTcie 17 Painfbat GFPI kwam bij de schietwedstijden als beste uit de bus en won de Generaal-majoor van Besouw beker.

De 59ste verjaardag werd afgesloten met een regimentsborrel en deze was, welhaast gewoonlijk, weer heel gezellig. Op naar het jubileumjaar 2001...."

In memoriam
Luitenant-kolonel der Fuseliers Jan Arent de Jong

Maandag 31 januari waren veel Fuseliers en oud-Fuseliers aanwezig bij de begrafenis van Lkol der Fus J.A de Jong. Hij was slechts 47 jaar en sinds enkele maanden commandant van Schoolbataljon Zuid in Oirschot.

Velen zich hem herinneren uit de periode dat hij plaatsvervangend bataljonscommandant was van 17 Painfbat GFPI. In die periode werd het bataljon onder meer uitgezonden naar Bosnië in het kader van IFOR-2. Hij was zeer gezien, ook bij de vele oudstrijders die in Oirschot in die periode te gast waren.

Legerpredikant Schoolbataljon-Zuid, Anna van der Meij, schreef het volgende in memoriam:

De commandant van Schoolbataljon Zuid, luitenant-kolonel der Fuseliers Jan Arent de Jong overleed dinsdagavond 25 januari op zevenenveertigjarige leeftijd aan de gevolgen van een slopende ziekte.

Hij was pas enkele maanden werkzaam bij ons schoolbataljon toen hij in september ziek werd. In die relatief korte tijd hebben wij hem echter leren kennen als een militair met hart voor de landmacht en haar mensen. Met zijn militair vakmanschap zette hij zich enthousiast in om de kwaliteit van de organisatie hoog te houden.

Jan Arent de Jong was een betrouwbaar en betrokken militair waarvoor het welzijn van iedereen voorop stond. Hierbij maakte hij geen onderscheid tussen militairen onbepaalde-, bepaalde tijd en burgerpersoneel. Ook de oudstrijders droeg hij een warm hart toe.

Bij het schoolbataljon merkten wij al snel dat hij een open oog had voor de mens achter de militair. Dit bleek onder meer toen hij zijn zomervakantie onderbrak om met zijn vrouw Wil deel te nemen aan de gezinsbarbecue van ons onderdeel. Het viel ook op dat onze nieuwe commandant voor iedereen de tijd nam en een luisterend oor had.

Deze oprechte belangstelling beperkte zich overigens niet alleen tot de militairen. Jan Arent de Jong vergat nooit tijd vrij te houden voor zijn vrouw en vier kinderen en vertelde, met een twinkeling in de ogen, vaak mooie verhalen over hen.

Daarnaast was hij ook nog zeer actief in het kerkelijk leven van zijn geloofsgemeenschap. Voor hem was het belangrijk dat mensen zich in Gods hand wisten. Zonder zijn geloof aan anderen op te dringen, probeerde hij zijn overtuiging in woord en daad uit te dragen. Eén van zijn gevleugelde uitspraken in moeilijke tijden was: "Wij hebben een Vriend in de hemel."

Moge dit geloof steun geven aan zijn vrouw en vier kinderen en aan eenieder die zich met hem verbonden wist, nu wij Jan Arent de Jong zo onverwacht snel hebben moeten teruggeven aan zijn Schepper."

Namens het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene waren bij de begrafenis onder meer aanwezig: regimentscommandant Lkol der Fus W. Verweij; oud-regimentscommandanten Lkol der Fus A. Vermeij, Lkol der Fus H. van der Louw, Kol der Fus L. Vermeulen, voorzitter Stichting Brigade en Garde Briggen der Fus BD G.G.M. van Leeuwe, voorzitter Vereniging Oud Strijders Irene Brigade, Genmaj Klu BD R.W. Hemmes.

Mortierpeloton 17 Painfbat GFPI weer thuis

Fuseliers terug uit Cyprus

Op donderdag 13 januari 2000 hebben zo'n honderd militairen van 13 Pantserluchtdoelartilleriebatterij uit Ede de herinneringsmedaille VN vredesoperaties uitgereikt gekregen door de plaatsvervangend Chef Defensiestaf, luitenant-generaal A. van Baal.

De uitreiking vond plaats in de Eusebiuskerk in Arnhem. Een half jaar lang maakten deze militairen, waaronder het mortierpeloton van 17 Painfbat GFPI, deel uit van de VN-vredesmacht op Cyprus (UNFICYP).

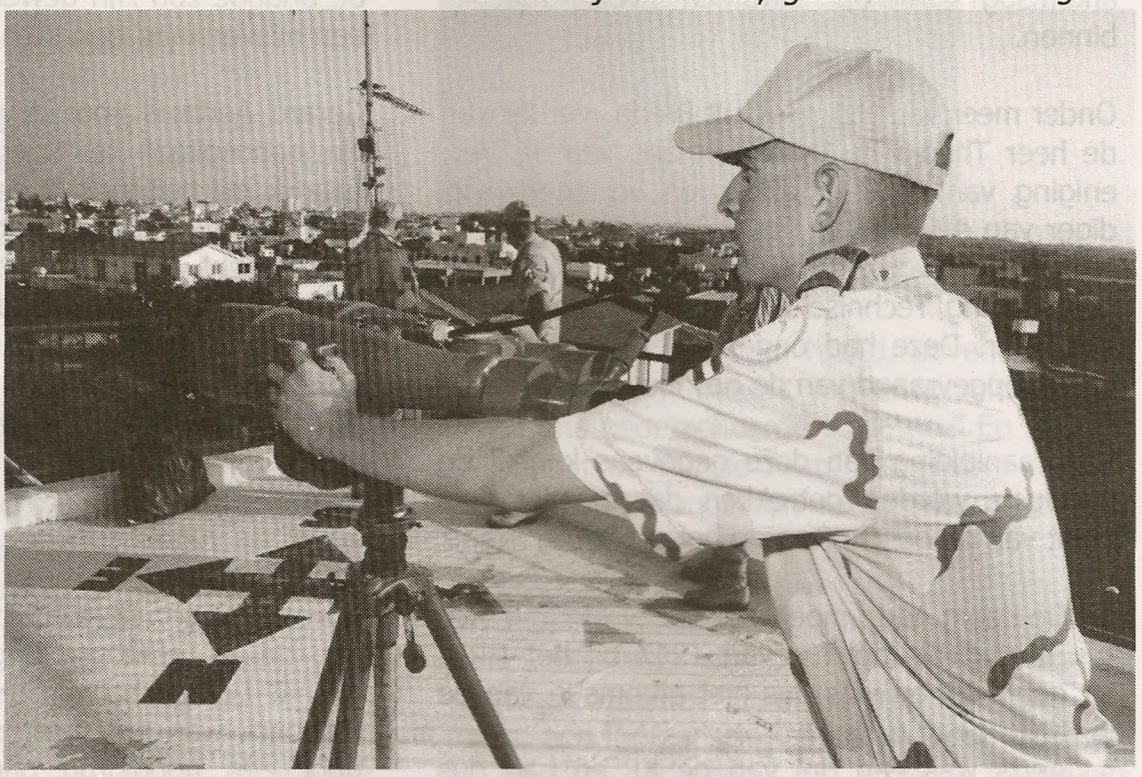

Van juni tot en met december 1999 hebben zij toegezien op de naleving van het bestand tussen de Grieks- en Turks Cyprioten. Ze bemanden Observatieposten in de VN-bufferzone tussen het Griekse en Turkse deel van het eiland en voerden patrouilles uit.

Het detachement maakte deel uit van het Britse 22nd Regiment Royal Artillery "The Welsh Gunners".

Een terugblik: "Stil gezeten hebben we de afgelopen maanden zeker niet," vertelt Danny Wolff. "Zo hadden we 250 IMREP's (immediate reports) en 150 INFOREP's (information reports). "De manier waarop we ons werk soms moesten uitvoeren kan bijzonder worden genoemd. Het gebied waarin wij opereren is groot. Zo'n negen kilometer lang en op het breedste punt drie kilometer breed. Hierin voeren we de verschillende patrouilles uit te voet, met een voertuig of een mountainbike.

Sommige voertuigpatrouilles duren 1,5 uur en de voetpatrouilles nemen ruim een uur in beslag. Het is dus vrij groot van opzet en dit hele gebied wordt door één groep, die bestaat uit vier tot vijf militairen, gecontroleerd. De grenzen van dit gebied zijn de staakt-het-vuren lijnen, één aan Turkse zijde, en één aan Grieks-Cypriotische zijde.

De staakt-het-vuren lijnen zijn niet op alle plaatsen duidelijk gemarkeerd of zichtbaar. Voor ons is het natuurlijk wel belangrijk om te weten waar deze lijn exact loopt. Want de partijen maken er graag een sport van om deze lijn in hun eigen voordeel op te schuiven en vervolgens net te doen of die al 25 jaar zo lag. Maar 25 jaar geleden zijn er al afspraken gemaakt over de positie van deze lijnen en de constructie van de infrastructuur in de nabijheid van deze lijnen."

Reacties na oproep in rubriek
Grafopschrift Gerard Aerts

In de vorige Vaandeldrager stond in de rubriek "Uit de Oude Fuseliersdoos" een foto van een grafkruis met de vraag: "Wie kan iets vertellen over soldaat G.H. Aarts die sneuvelde bij het 4e bataljon GRPI op 7 december 1947. Opvallend is dat op zijn grafkruis vermeld staat: "soldaat Prinses Irene Brigade". Was hij van de Brigade afkomstig? Hierop kwamen veel reacties binnen.

Onder meer van H.J. Wolf uit Breda. Verder van de heer Theo van Alst, secretaris van de Vereniging van Indië-bataljons en vertegenwoordiger van 4-GRPI. Hij stuurde onder meer een brief van de voorzitter van de Geschiedkundige Verzameling Technische Dienst, de heer J. van der Meer. Deze had onder meer de staat van dienst opgevraagd van de gesneuvelde militair.

Naar aanleiding van deze gegevens kan al de conclusie worden getrokken dat er niet veel klopt van de opschriften op het grafkruis. Want:

- De naam Aarts moet met "ae",
- Hij was als dpl fus van 1947 bij het GRPI geplaatst en was dus niet afkomstig van de KNBPI.
- Aerts was een dpl van de KL en had dus geen stamboeknummer maar een registratienummer (ingevoerd op 3 sept 1946) zoals vermeld op het kruis.
- In sommige stukken staat vermeld: begraven "Kembang Koening grafno. B 345, dit moet zijn: B 224.

Verder ontving de redactie via de heer van Alst nog 3 brieven van dienstmakkers Ben Rots uit Den Haag, Ton Weterings uit Rijswijk en Dick Schut uit Zoetermeer. Uit deze brieven kan nog eens de conclusie worden getrokken dat ook de op het kruis vermelde datum van overlijden onjuist is.....

Een deel van de brief van Dick Schuts: "Hoewel ik niet wil beweren dat ik Gerard Aerts goed kende, heb ik hem als "hospik" verschillende malen ontmoet. Hij was één van de jongste soldaten in het 4e bataljon. Hij was namelijk geboren in april 1927, terwijl het merendeel van de sobats van 1927 was. Dat hij dus lid van de Brigade zou zijn geweest, moet derhalve op een misverstand berusten.

Gerard Aerts is voor zover mij bekend in het Marinehospitaal te Soerabaia overleden op, naar ik mij herinner, 2 december 1947, aan de gevolgen van een ernstige vorm van malaria. Het bericht van zijn overlijden kwam op het "ziekenrapport" gelijktijdig binnen met de melding dat de soldaat Lucas om het leven was gekomen ten gevolge van een noodlottig ongeval. Als ik mij niet vergis door het spelen met een vuurwapen....

Teneinde mijn geheugen te testen, ben ik op zoek gegaan naar de bevestiging van het bovenstaande. Ik vond dit in het gedenkboek van de 4e Infanterie Brigade, op blz. 433, 2e alinea. Gemakshalve citeer ik die alinea: "Op Madoera was het weer senang. Helaas kwam door een noodlottig ongeval Sjors Lucas te overlijden. We hebben hem gegraven op een kerkhof in Amboenten. Dezelfde dag kregen we te horen dat nog een jongen van de compagnie, Gerard Aerts, in het hospitaal was overleden."

Beiden behoorden tot de 2e compagnie en hadden deelgenomen aan de acties op Madoera. De compagnie ging op 8 december 1947 weer terug op de posten op Oost-Java."
Einde citaat brief Dick Schut.

De datum van 2 december 1947 wordt ook genoemd in de brief van ben Rots, die stelt dat Gerard Aerts op 3 december is begraven.

In de eerder genoemde opgevraagde staat van dienst wordt ook als overlijdensdatum 2 december 1947 genoemd. Ook de bekende lijsten met gevallenen geven dit aan. Het is mogelijk dat er ook hier een fout is aangebracht op het kruis maar ook kan het zijn dat het verschil tussen het cijfer "2" en "7" moeilijk te onderscheiden zijn op de foto...

Verder ontving de redactie een uitgebreide reactie van Generaal-majoor der Fuseliers BD Th.J. van Besouw, destijds zelf compagniescommandant bij 4-GRPI, onder de titel:

Gerard Aerts - Zaliger Gedachtenis

Gerard was geen lid van de "Prinses Irene Brigade". In oktober 1946 werd hij als dienstplichtig soldaat ingedeeld bij de 2e compagnie van het 4e bataljon, Regiment Prinses Irene, waarmee hij medio 1947 naar Nederlands Oost Indië voer.

Deze 2e compagnie kreeg eind 1947 opdracht om met een compagnie mariniers en een compagnie Garde Grenadiers o.l.v. de commandant van de 4e Infanterie Brigade orde en vrede te gaan scheppen op het oostelijk deel van het eiland Madoera (het westelijk deel van het eiland was tijdens de eerste politionele actie door het 4e bataljon Garde Jagers reeds bevrijd).

Medio december werd ik als - CC van de "Irene" compagnie - opgenomen in het Marinehospitaal te Soerabaja. Het was aldaar, dat onze weergaloze facteur Ben Rots mij de post bracht met tevens het droeve bericht dat Gerard na een kortstondige ziekte was overleden. Ik zei hem dat het jammer was dat ik het adres van zijn ouders niet had, immers dan kon ik hen vanuit het hospitaal het overlijdensbericht met een begeleidend schrijven toezenden. Waarop facteur Rots - uit het hoofd - de namen van de ouders, woonplaats, straat en huisnummer dicteerde. Toen ik mijn verbazing uitte, dat hij die gegevens zomaar uit het blote hoofd kon weergeven, gaf hij bescheiden ten antwoord: "Ik ken alle namen van de ouders, vriendinnen en kenissen waar onze mannen mee

corresponderen uit mijn hoofd, bovendien nog eens alle legernummers van onze soldaten en de bij ons gedetacheerde soldaten." En zo was ik in staat de familie Aerts het droeve nieuws met de condoleance van de gehele compagnie toe te zenden.

Ik benadruk dat het namens de gehele compagnie was en dat ik zeker geenszins overdreven. Want Gerard Aerts was een fijn mens, een fantastisch kameraad, door iedereen op handen gedragen. Zijn vroeger heengaan was een groot verlies voor onze compagnie.

Door wie destijds het grafopschrift" Soldaat van de Irene Brigade" werd opgesteld is mij niet bekend. Achteraf kan ik mij wel voorstellen want in de 4e Infanterie Brigade, die bestond uit het 4e bataljon Garde Grenadiers, het 4e bataljon Gare Jagers en het 4e bataljon Prinses Irene, waren er niet minder dan 5 compagniescommandanten, 2 stafofficieren alsmede de Brigadecommandant (de Kolonel H. van Wijck, allen afkomstig van de "Prinses Irene Brigade". Hoe het ook zij, men beschouwe het grafopschrift van Gerard Aerts als een extra eer aan de deze perfecte "Irene"man!

NIEUWS MET NAMEN

GOUDEN FUSELIERSSPELD

Op 1 oktober 1999 is de Algemene Ledenvergadering van de Vereniging van Officieren van het Garderegiment Fuseliers gehouden. Tijdens die vergadering werd besloten om een "Gouden Fuseliersspeld" uit te reiken aan de voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, de Generaal-majoor van de Klu b.d. R.W. Hemmes.

Hemmes ontving de speld uit handen van de voorzitter van de VVOGFPI, Generaal-majoor der Fuseliers C. Nicolai. In de bijbehorende oorkonde worden de volgende redenen voor de toekenning gegeven:

"Vanwege zijn grote verdiensten gedurende lange reeks van jaren voor het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, het 13e respectievelijk 17e Pantserinfanteriebataljon GFPI en de VVOGFPI.

- Het levend houden van de herinnering aan de Prinses Irenebrigade, door het verlenen van het recht tot dragen van het invasiekoord aan de actief dienende militairen van het Regiment.
- De verdere integratie van de oudstrijders van de Irenebrigade met de oudstrijders van de Indiëbataljons van het Regiment.
- Het betrekken van de oudstrijders bij de activiteiten van het parate bataljon bij het handhaven van de traditie".

OUD-REGIMENTSCOMMANDANT L. NOORDZIJ BRIGADE-GENERAAL DER FUSELIERS

Kolonel L. Noordzij is bevorderd tot Brigadegeneraal der Fuseliers. Op 17 februari j.l. nam hij in Schaarsbergen het commando over de 11e Luchtmobiele Brigade over van de Brigadegeneraal der Grenadiers R.J. van Vels.

Een heel bijzondere functie voor oud-commando Leen Noordzij, over deze brigade "rode baretten". Zelf moet hij nog wel de test ondergaan die hem het recht verleent om zelf die rode baret te dragen.

In zijn eerste speech als commandant van 11 Luchtmobiel blikte de generaal Noordzij terug op de regimenten waarbij hij had gediend: het Korps Commando Troepen ("een bijzondere club"), het Regiment Chasse ("een grijze muis, verdiend het om in het museum bijgezet te worden."), het Regiment Limburgse Jagers ("levend, saamhorig, warm") en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene ("dit regiment heeft mijn hart gestolen, vanwege de levendige traditie, contacten met het Koninklijk Huis en de oudstrijders.").

Tijdens de drukke receptie na afloop van de commando-overdracht, werden generaal Noordzij en zijn echtgenote, namens het Garderegiment Fuseliers, gefeliciteerd door onder meer regimentscommandant Willem Verweij, de voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Irene Brigade Rudi Hemmes.

ROOD EREKOORD VOOR LEVENSREDDER SERGEANT-1 VAN SAMBEEK

Op 23 december 1999 reikte Lkol Verweij het Rode Erekoord uit aan sergeant-1 Van Sambeek, van C-compagnie van 17 Painfbat GFPI. Hij kreeg dit bijzondere onderscheidingsteken vanwege zijn levensreddend optreden ruim een maand eerder.

Tijdens een cursus op de KMS troffen hij en een collega langs de weg de sergeant-majoor De Haan aan, die bewusteloos op de grond lag. Ze constateerden dat hij geen hartslag meer had. Zijn collega sloeg alarm en Van Sambeek begon, samen met een toevallig passerende vrachtwagenchauffeur met EHBO-diploma, met reanimatie. Dit werd later overgenomen door het ambulance-personeel. Het leven van de sergeant-majoor kon worden gered, mede dankzij het optreden van Van Sambeek.

1 oktober 1999

Jaarlijkse verenigingsmaaltijd Vereniging Officieren GFPI

De Vereniging Van Officieren van het Garderegiment der Fuseliers Prinses Irene houdt ieder jaar na de Algemene Ledenvergadering een regimentsmaaltijd. Een jaarlijke ontmoeting met eigen tradities, zoals een het houden van een speech door de regimentsjongste.

Ondanks het drukke programma van het bataljon kon gelukkig ook dit jaar de traditionele maaltijd doorgang vinden. De maaltijd werd voorafgegaan door de ledenvergadering van de vereniging. Centraal stond voornamelijk de bestuurswisseling. De Lkol Vermeij stond zijn plaats in het bestuur af aan de Lkol Verweij, deze had kort voor de maaltijd het commando van het 17e Pantserinfanteriebataljon GFPI aanvaard, werd daarmee nieuw regimentscommandant en tevens bestuurslid van de VVOGFPI. Naast deze wisseling werd er ook afscheid genomen van de heer Joosten die vele jaren verdienstelijk bestuurslid van de vereniging is geweest. Na het goedkeuren van het financiële jaarverslag van 1998 en nog wat andere formaliteiten werd de vergadering gesloten en was het tijd voor een borrel voorafgaand aan de maaltijd.

Omstreeks zes uur was het tijd om plaats te nemen in de onderofficiersmess 'De Treffer'. Als ik zeg dat de mess was veranderd in een restaurant met een vier sterren ambiance dan overdrijf ik zeker niet.

Nadat de eerste voorgerechten voorgeschoteld waren werd het tijd voor de indrinkprocedure. Elnt Ferry du Pree, Tjard Breteler en ikzelf Arno Storm werden door de Kolonel Schenk voorzien van enige wijze woorden en een beker met licht mousserende witte wijn. Vooral Elnt du Pree liet merken dat hij wel prijs stelde op een beker goede witte wijn. Ik als regimentsjongste werd enigszins gespaard aangezien er nog meer van mij verwacht werd die avond.

Natuurlijk waren er ook gasten aanwezig, deze mochten ook blijk geven van hun aanwezigheid. De Bgen b.d. Koopmans, vertegenwoordiger van de Garde Jagers en Garde Grenadiers, beet het spits af met een verhaal waarvan mij alleen bij gebleven is dat het Garderegiment Jagers zichzelf beter kan laten omdopen tot het Garderegiment Viagra's. Als tweede gast sprak Genm b.d. Tabary van het Belgische bataljon 5e linie, deze kwam met een oerdegelijk verhaal over het op z'n Belgisch vinden van de weg.

Na de spoom (de wat? De spoom; een smaakneutraliserend drankje met als hoofdbestand-

deel champagne, welke genuttigd wordt voor het hoofdgerecht) zette de maaltijd zich voort in een losser verband. De koks hadden hun best gedaan op een overheerlijk buffet, werkelijk voortreffelijk. De feestvreugde was reeds behoorlijk gevorderd.

Inmiddels vond de Genm Nicolai het tijd geworden voor het inaugurele praatje van de regimentsjongste. De vloer was voor 10 minuten van mij, zoals ik zei in mijn praatje: 'mijn ten minutes of fame' waren aangebroken. Van mijn voorganger, de Elnt Jan Willem Nuis, had ik te horen gekregen wat er van mij werd verwacht. "Hou een praatje van ongeveer 10 minuten, het hoeft nergens over te gaan want ze luisteren toch niet".

Mooi is dat, verzin maar eens een onderwerp. Echter de donderdagavond voor de regimentsmaaltijd, net terug van een ondersteuning ter voorbereiding van 13 Lumblbat als SFOR 7, had ik het. 'Als er toch niet geluisterd wordt kan ik net zo goed enig kritische kanttekeningen plaatsen bij datgene wat ik tot nu toe heb meegemaakt als pelotonscommandant'. Met als uitgangspunt en titel 'De frustraties van een pelotonscommandant' stroomden de lege A4-tjes vol.
Zaken als haperend personeelsbeleid, ondersteuningen, falende planningen, slechte arbeidscondities, discipline, ontoereikende uitrusting en het feit dat alle 'shit' altijd op het laagste niveau terecht komt (bij de Fuseliers) waren de kern van mijn betoog.

Via deze weg wil ik benadrukken dat ik natuurlijk op sommige vlakken kort door de bocht ben gegaan en links en rechts gechargeerd heb. Vooral de sectie 1 kreeg er van langs, dat deze sectie een gewillig slachtoffer was moge duidelijk zijn. Ik snap dat een personeelssectie van een painfbat die qua personele bezetting net zo groot is als die van een tkbat (wat slechts de helft aan personeel heeft om de belangen voor te behartigen) het moeilijk heeft. Toch wil(de) ik aangeven dat deze onderwerpen mijns inziens wel knelpunten zijn die de aandacht behoeven.

Tot mijn grote verbazing (en soms schrik) werd er zo nu en dan geluisterd (wellicht enige 'eye-openers'?), hiervoor mijn dank. Na mijn ten minutes of fame en enige scherpe woorden van de Genm Nicolai moest ik het voor wat de regimentsmaaltijd betreft erbij laten, aangezien ik op de bruiloft van mijn opc, de Smi Goossen, verwacht werd. Naar wat ik begrepen heb was ook de afsluiting van de avond erg gezellig. Ik kan in ieder geval terugkijken op een geslaagde verenigingsmaaltijd.

Elnt Arno Storm
pc 3 Bcie 17 Painfbat GFPI/ Regimentsjongste

WIE, WAT EN WAAR ???

Een rubriek die openstaat voor al uw vragen over het verleden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene. Antwoorden en reacties graag naar de vermelde adressen of anders (schriftelijk) naar het redactie-adres.

Net zoals bij de rubriek "uit de oude Fuseliers-doos" kwamen er deze keer helemaal geen reacties binnen. Dit gebeurt bijna nooit, dus gaan we maar vanuit dat er deze keer wel mensen en situaties worden herkend.

Links een foto een drietal officieren. Links is met zekerheid generaal-majoor Noothoven van Goor, Inspecteur Nederlandse Troepen in Engeland. Maar wie is de majoor rechts en de kapitein daarachter?

Op de foto hieronder zijn een aantal collecterende dames te zien, gedurende een oefening of demonstratie. Kan iemand hierover iets herinneren of vertellen?

UIT HET DAGBOEK VAN EEN M.T.O.

Eerste luitenant Dirk Badings, Motor Transport Officer van Gevechtsgroep III, hield een dagboek bij van zijn belevenissen gedurende de veldtocht van de Irene Brigade. Het zijn z'n persoonlijke indrukken en weergaven van gebeurtenissen, voorzien van tekeningen en schetsen. In iedere Vaandeldrager volgen enkele bladzijden uit zijn dagboek, een uniek document

21 Nov. Dinsdag

Het "B" echelon is vandaag vertrokken naar Heinekeszand, waar ze weer z.g. Brigaded zijn. Ik ben hier gebleven met m'n M.T. personeel maar zal morgen verhuizen naar Wolfaarschdijk. Dan kom ik bij Ds. van Dijk in huis waar ik de mooie achterkamer krijg met een haard erin. Wilhelminapolder ziet ons met lede oogen verdwijnen. De menschen hadden ons daar zoo hartelijk behandeld en waren echt aan ons gehecht geraakt omdat de jongens omgekeerd alles voor de eenvoudige boerenarbeiders deden. Vaak hebben we ze van alles toegestopt en de dankbaarheid is aandoenlijk.

De verlichting om van de Duitschers bevrijd te zijn staat ze allen op 't gezicht te lezen en nu kijken ze weer naar de toekomst als naar een paradijs, al weten ze dat de tijd, en de weg daarheen, nog erg moeilijk zal zijn. Maar de groote geestelijke druk van overheersching is weg en dat is de hoofdzaak.

Voor de laatste avond hier hebben we een vruchtensla gemaakt van peren en een paar appels en het blikje met grenadella dat ik nog ergens in m'n koffers had zitten, met daarop wat slagroom met suiker. Ze vonden het allen erg lekker, maar ik mister de sinaasappels en bananenschijfjes erg. Ook heb ik gemerkt dat je niet te veel appels moet gebruiken, want dan overheerschen ze de smaak. Van de bakker kregen we een krentenbrood, dat ging er ook goed in. Wat heerlijk bakken de Hollandsche bakkers!

22 Nov. Woensdag

Ik ben verhuisd en voel me hier al heelemaal op m'n gemak. Mijn oppasser slaapt bij me op de kamer op de divan en ik lig op m'n veldbed. Ik ben daar zoo aan gewend geraakt dat ik liefst niet meer in een bed slaap hoewel het me altijd aangeboden wordt. De Ds. is erg aardig en kende Oom Bert van naam. Mevrouw is de vriendelijkheid zelve en slooft zich voor ons uit. Ze heeft 2 dochters, Catherien 16 jaar en op de H.B.S. te Goes en Riki 13 jaar en ook op de H.B.S. terwijl Gerard 11 jaar thuis is, want de school ligt vol met soldaten. In de voorkamer staat een harmonium waar Riki zoo en dan op oefent. Mooi is het niet bepaald met het geeft iets huiselijks en behagelijksch dat ik het best kan hebben.

't Is hier een aardig dorp en wat erg opvalt is het groote aantal jonge meisjes dat hier rondloopt, waarschijnlijk omdat de jongens naar Mofrika zijn of zooiets. Er is geen huis beschadigd. Overal staan groote roode kruizen en ook op het huis van de N.S.B.burgemeester dat nu door ons in beslag is genomen voor HQ en officiersmess. Er staat een onnoemelijk aantal boerewagens van de Duitschers die ze achterlieten toen ze in allerijl moesten vluchten naar Noord-Beveland om vandaar met een boot naar Dordrecht te ontsnappen. Twee booten vol met N.S.B.ers zijn door de R.A.F. gezonken maar over 't algemeen was het zicht te slecht om veel te kunnen doen.

De kachel deed 't na een beetje rook en nu is het de heele dag heerlijk warm in de kamer. Als ik naar buiten moet in de storm gaat m'n leeren jasje aan en de waterlaarzen. Ik heb vanavond bij de familie in de huiskamer gezeten en ik ben moe van 't praten over allerlei dingen. De radio wordt gretig beluisterd want ze hebben hun toestel al jaren geleden moeten inleveren.

Het nieuws blijft goed en Straatsburg is al bijna bereikt. Waarom houdt de Mof nog vol, het is toch al verloren. Ik wou dat het al een maand verder was!

23 Nov. Thursday

Vandaag is zeer rustig geweest. Meestentijds heb ik binnen gezeten omdat het weer ontzettend slecht was. Er moet ergens dichtbij een V1 zijn

neergekomen. Het heele dorp stond tenminste te dreunen van een ontzettende klap om 2 uur vanmiddag.

Bill Buisman is met een 15 cwt naar Bergen op Zoom geweest en heeft met een lekke olieleiding doorgereden met 't gevolg dat de lagers zijn uitgeloopen. Van een andere 15 cwt is de rechteras kapotgeloopen en één van de Lloydcarriers wil niet goed loopen. Verschillende motorfietsen weigeren als gevolg van slecht weer en wegen. Onze M.T. heeft dus genoeg werk te doen. Vanavond gegeten bij de Majoor en ook nog een spelletje poker gespeeld waarbij 4 gulden verloren. Geluk in 't spel is er bij mij niet meer bij.

Nov. 24 Vrijdag

M'n wagentje is weer klaar en loopt als een kievit, maar ik ben niet naar Middelburg gegaan zoals eerst m'n plan was. Het weer was te slecht. Het is werkelijk angstig zoveel water als er uit de lucht komt. De geallieerde legers hebben toch wel pech als 't zoo door moet gaan. Het nieuws is anders goed genoeg. Straatsburg is ingenomen. De hevigste gevechten zijn nog altijd bij Aken en Gen. Eisenhower voorspelde dat daar de groote strijd voor Duitschland gestreden zal worden.

Twee brieven van Meek, met een gezellige beschrijving van Fransjes verjaardag en krabbels van de jongens zelf. Ik zie dat Reintje meer talent heeft dan Frans. Hij schrijft met vastere hand en z'n teekeningen zijn ook al net zoo goed als die van z'n twee jaar oudere broertje. Frans is de philosoof en droomer, knapper dan Rein, maar niet practischer. Een pest is die asthma van Frans. Leven hier gaat rustig z'n gangetje maar toch worden we telkens aan de oorlog herinnerd als honderden vliegtuigen overkomen en we weer de ontploffingen horen van V1. De klap van gisteren was geen V1 maar een stelletje Duitsche mijnen die de lucht ingingen samen met een zekere Wmr. Visbeen van GG I die eraan zat te prutsen. Lt. Roos kreeg ook nog een scherf in de knie. Twee 15 cwt werden vernield en één van de motoren wordt nu in de onze overgezet.

Vanavond zal ik hier bij de familie eten en zal ik wel de heele avond moeten vertellen over onze wederwaardigheden.

ONTVANGST DOOR ERE-VOORZITTER VERENIGING OUD-STRIJDERS KON. NED. BRIGADE "PRINSES IRENE"

Ter gelegenheid van zijn 80ste verjaardag (in december vorige jaar) wil Brigadegeneraal BD Jhr. J.J.G. Beelaerts van Blokland leden en dames van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene uitnodigen voor een koffietafel. Dit zal gebeuren op

Vrijdag 5 mei om 12.00 uur in restaurant de Westerbouwing. liggend even west van Oosterbeek.

De generaal was dit al eerder van plan maar in verband met een probleem met de berichtgeving in De Vaandeldrager, kon dit niet doorgaan.

Als de leden van de Vereniging hieraan willen deelnemen, worden ze verzocht om voor 20 april een berichtje te sturen.

Benedendorpsweg 191
6862 WH OOSTERBEEK

STICHTING VETERANEN PLATFORM

Uw vertegenwoordiger bij het platform:
H. van Beers
Prins Clausstraat 60
4761 AM ZEVENBERGEN

WIJZIGING TELEFOON- EN FAXNUMMER VETERANEN PLATFORM

Het Veteraneninstituut nadert zijn voltooiing. Op 23 december 1999 wordt de telefooncentrale geïnstalleerd en de in Doorn voor veteranen werkzame instanties zijn daarna via één algemeen nummer te bereiken: 0343.474.100.

Het rechtstreeks doorkiesnummer van het Veteranen Platform wordt: 0343.474.101 met faxnummer 0343.474.104.

Het postadres van het Veteranen Platform blijft ongewijzigd.

STICHTING DIENSTVERLENING VETERANEN GAAT VERHUIZEN

De Stichting Dienstverlening Veteranen maakt sinds juli 1999 deel uit van het Veteraneninstituur in Doorn. In verband hiermee zal de SDV begin februari 2000 naar Doorn verhuizen. Vanaf maandag 7 februari 2000 is de SDV als volgt bereikbaar:

Postadres:
Postbus 250
3940 AG DOORN
0343.474.150
0343.474.155 (fax).

Bezoekadres:
Willem van Lanschotplein 2
Doorn (openingstijden dagelijks 08.30 - 17.00 uur).

LUSTRUM STICHTING PARTNERS VAN OORLOGSGETROFFENEN

Op zaterdag 18 maart 2000 viert de Stichting Partners van Oorlogsgetroffenen het eerste lustrum tijdens de landelijke contactdag in "Prinsenhof", Eyckmanlaan 431 te Utrecht.

De resultaten van een onderzoek door medewerkers van de Vrije Universiteit te Amsterdam naar ervaringen, gezondheid en welbevinden van partners zullen dan bekend worden. Het eerste exemplaar van het onderzoek zal worden aangeboden aan de heer drs. J.W. Brak, Directie Verzetsdeelnemers, Vervolgden en Oorlogsgetroffenen. Mw. dr. I. Bramsen en de heer dr. H.M. van der Ploeg, medewerkers van V.U., zullen het rapport toelichten.

Informatie over deze dag, het rapport en de activiteiten van de stichting bij mevrouw Lies Tebbenhoff - van Weert, tel. 0521.512332 (b.g.g. 038.3331650).

WWW.VETERANEN-PLATFORM.NL

Zoals bekend is het Veteranen Platform doende een internetsite op te zetten. Het opstarten van de site is in een beginstadium. Er kunnen nog geen conclusies aan verbonden worden. Ook e-mail is nog niet mogelijk.

Wel mogelijk is opname van de zogenaamde "fequently asked bookmarks" informatie over veelgevraagde zaken. Mocht u hierover ideeën hebben, dan ook dit graag melden.

De "www-naam" oftewel URL van het Veteranen Platform is **www.veteranen-platform.nl** (denk aan het min-teken tussen Veteranen en Plaform!). Voeg deze site bij uw ""bookmarks" = snelle verbinding met veel veelgebruikte sites.

Commandant B-team blikt terug
BRAVO IN BOSNIË (2)

door Majoor der Fuseliers C. Tempelaars

Het bataljon is weer enige tijd geleden terug gekomen van de uitzending SFOR-5. Het zal niet de laatste keer zijn dat het bataljon met een dergelijke opdracht te maken krijgt. De voorspellingen zeggen dat het bataljon in het jaar 2001 aan de beurt is voor Kosovo en de Alfa Compagnie al in het jaar 2000. We blikken terug naar het Bravo Team, ten tijde van SFOR-5. In het vorige nummer verscheen deel 1 van het verhaal. Even een terugblik:

Na de bombardementen op Kososvo op 24 maart 1999 (vanwege het mislukken van de onderhandelingen) werd het spannend in de sector van het Bravo-team. het team was het enige deel van het bataljon wat zin in Bosnisch Servisch gebied bevond. De Bosnische Serven zagen hun Servische broeders aangevallen worden en velen van hen familie wonen in de gebieden die gebombardeerd worden. Het Bravo-team werd geacht een mogelijke mobilisatie tegen te gaan van het Bosnisch-Servische leger. Indien nodig met geweld. De Engelsen raakten overtuigd dat dit niet zou gebeuren. Zouden ze gelijk krijgen?

Tolken onder druk

Tolken en lokale werknemers werden zenuwachtig. Spanning was van hun gezichten af te lezen. SFOR werd door vele mensen toch gezien als een verlengstuk van de NAVO. En de NAVO was de boe-man in Kosovo. Tolken en lokale werknemers werden als overlopers afgeschilderd. "Heulen met de vijand " werd hun verweten.

De tolken werden veelvuldig uitgemaakt voor SFOR-hoer of soortgelijke benamingen. Ondanks deze bewoordingen bleven de meeste tolken goed functioneren. Ze hadden ook niet echt veel keuze. Eén van de tolken kon deze druk niet meer aan en nam ontslag. Ze voelde zich, zoals ze in emotionele afscheidsbrief schreef, te veel "Serbian girl".

Peacekeeping

Het zwartgallige scenario van blokkeren van sites en de mogelijke gevechtsacties, leek niet te worden uitgevoerd. Het blokkeren van de sites werd door de Engelsen omgezet in een opdracht om 24 uur per dag de sites onder directe waarneming te houden. Er werd min of meer een afspraak met de Bosnische Serviërs gemaakt.

" Als jullie zorgen dat extremisten nooit aan jullie wapens kunnen komen, dan komen wij niet met tanks en pantservoertuigen voor jullie sites staan" . De Bosnische Serven breidden hun wacht uit, en wij gingen met wielvoertuigen voor de Sites staan om hen te controleren. Het de-escalerend optreden op bevel van de Engelsen lukte eigenlijk goed. Het werkte zelfs prima. De Bosnisch- Servische militairen begrepen nu definitief dat wij geen conflict wilden. Ook al waren we in hun ogen een deel van de NAVO die in Kosovo de bombardementen leidde. Men kreeg opnieuw vertrouwen in SFOR omdat we ons simpelweg aan de afspraken hielden. SFOR was er namelijk om de Dayton Peace Agreements te controleren , en verder niets.

Terugkijkend blijkt hetgeen door de Bosnische Serven vaak werd uitgesproken: "waarom vegen jullie ons niet van de kaart?" bij hen echt gespeeld te hebben. Misschien is dit wel een schoolvoorbeeld van een Peacekeeping Operation. Tenslotte is door middel van overtuiging, praten, open en eerlijke communicatie een conflict met de Bosnische Serven uitgebleven. Daarbij mag overigens niet onvermeld blijven dat de Bosnische Serven destijds inschatten dat

ze het tegen SFOR ongeveer 2 dagen zouden uithouden, voor ze het onderspit zouden delven. Wel zouden ze naar eigen inschatting vervolgens nog enige weken met partizanenacties verder kunnen vechten. Wij kenden deze inschattingen toen nog niet.

Extremisten

Meer dan een week, heeft het Team voor alle sites en hoofdkwartieren van de Bosnische Serven gestaan. Dag in dag uit, 24 uur per dag. Terwijl we deze sites in de gaten hielden hoorden we elke nacht de gevechts-vliegtuigen en bommenwerpers van de NAVO overkomen. Dit zou nog meer dan een maand duren. De wacht op de base Knezevo werd drastisch versterkt. De dreiging van terroristische aanslagen bleef.

We vertrouwden inmiddels het leger wel. We vertrouwden niet die ene Bosnische Serv, die met extremistische gedachten rond liep en thuis nog een handgranaat en een Kalasnikov van de laatste oorlog overgehouden had. Dag in, dag uit, een zware bewaking op de base. De alertstate bleef hoog. Iedereen liep in scherfvest en helm met wapen op de man. Ook dat bleef nog een maand zo. De dreiging was merkbaar en zichtbaar. Tal van maatregelen werden afgekondigd om slachtoffers bij een eventuele aanslag op de base in Knezevo of Kamp Davis te beperken.

Bedreigingen

Een aantal malen werden we opgebeld door willekeurige Bosnische Serven. Soms was het een kleine eenzijdige scheldpartij, een andere keer was het een telefonische discussie. Telefonische dreigingen zijn er ook een aantal geweest. Vooral de kleinere bases in Obodnik en Prnjavor moesten het ontgelden. Zo werd het troophouse, (een door ons gehuurd huis als onderkomen in Prnjavor), bedreigd met een aanval. Het geheel werd door ons serieus genomen, en een plan volgde. Goede bewaking van het troophouse door het verkenningspeloton. Vervolgens werd een heli besteld om onze vastberadenheid te tonen. Showing the force.

De plaatsvervangend teamcommandant leidde de Engelse heli, en liet onze aanwezigheid duidelijk zien en horen bij het troophouse en het dorp Prnjavor . Showing the force werkte waarschijnlijk. Er gebeurde niets.

Bij Kamp Davis dachten een paar Bosnische Serven dat we hen niet verstonden. Ze stonden bij de base te praten hoe ze vanuit de heuvels Kamp Davis gemakkelijk konden beschieten. Jammer dan. Sergeant Majoor Brands had al lang een tolk in afluisterpositie gezet. Door de politie zijn ze op ons verzoek opgepakt. Het standaard excuus ging onmiddellijk in werking. Ze waren dronken en wisten niet wat ze deden. Wel heeft het 2e pel in Obodnik een 25 mm kanon met warmtebeeld-richtkijker enige dagen in de richting heuvel gedraaid. Ook werden er wat schermen aangebracht die het zicht ontnamen vanuit de heuvels.

Tijd is een vijand

Sneller dan dat we wilden werd de spanning gewoon. De dreiging veranderde niet. De wijze van omgaan met die dreiging veranderde wel snel. Alle militairen van het Bravo-Team raakten gewend aan het feit dat er wat kon gebeuren. Een fenomeen om bij na te denken.

Waar in het begin van de uitzending sommige fuseliers stijf in hun bed zaten als ze 's nachts een wolf hoorden huilen of een jager schoot, werden de meesten later niet meer warm of koud, als er in de omgeving geschoten werd. Zelfs als het lichtspoor aftekende tegen de nachtelijke hemel, dan keken de meesten van ons niet meer op of om. Spanning blijkt snel te wennen . Ook al wil je dat niet.

Communicatie beter dan geweer

Gedurende de Kosovo crisis deden we er alles aan om de communicatie met de bevolking goed te houden. We probeerden om alle genomen maatregelen die voor de bevolking duidelijk zichtbaar waren, terug te draaien. Het ging hierbij vooral over het dragen van de helm en het scherfvest. Op den duur kwam er langzaam verandering in de situatie. De helm

mocht eerst af. Daarna konden we de wachtsterkte verminderen. Later kon het scherfvest ook achterwege blijven.

UNIPTF keerde terug en projecten werden weer opgestart. Natuurlijk was de oorlog in Kosovo niet voorbij, maar de omgeving kon weer met onze aanwezigheid leven. Hier en daar een middelvinger omhoog, maar goed, daar ga je niet dood van. Vele mensen bleken door de radio en TV duidelijk verkeerd geïnformeerd te worden. De media-oorlog was in volle gang. SFOR kond die oorlog maar moeilijk winnen. Maar vooral bij dit soort zaken duurt eerlijk het langst. Open en eerlijke communicatie bleek beter te werken dan dreigen of schieten.

Thuisfront in spanning

De media bleken ook op ons Team een grote invloed te hebben. Niet zo zeer op ons, maar op het thuisfront in Nederland. Alle nieuwsberichten in Nederland gingen over de oorlog in Kosovo. Op de bosatlas leek het allemaal bij ons in de achtertuin te gebeuren. Ook wisten vele mensen Kosovo en Knezevo niet te onderscheiden. Het thuisfront maakte zich grote zorgen. Alleen wij konden daar, via de wellfaretelefoon, enige verandering in brengen door naar huis te bellen en de situatie uit te leggen.

Naar huis

Langzaam werd het einde van de SFOR-5 missie zichtbaar. Terwijl de bombardementen in Kosovo in alle hevigheid doorgingen, maakten wij ons gereed voor het overdragen van de verantwoordelijkheid van het gebied en onze missie aan het 12e Luchtmobiele Bataljon van Heutsz. De slag om Kosovo was nog lang niet ten einde.

Goed gevoel

Terugkijkend naar de uitzending SFOR-5 van het 17e Mechbat GFPI, en in ons geval natuurlijk het Bravo-Team in bijzonder durf ik wel wat uitspraken op papier te stellen. Dat is gevaarlijk, maar ik doe het toch.

Heeft niet iedereen soms het Calimero-gevoel. " Kunnen wij met onze kleine Landmacht wel iets? Betekenen we wel iets in het internationale spelersveld?" Of, de echte Nederlandse klaagzang, "Het kan allemaal toch veel beter? Hier te kort en daar te breed", verwijzend naar allerlei regelingen of materiaal dat ergens anders beter zou zijn.

Ik spreek niet voor anderen, maar ik wil u niet onthouden dat ik er een goed gevoel aan over gehouden heb. Kortom ik heb het gevoel gekregen dat we iets voorstellen. Dat we voor vol aangezien worden en boven alles dat we gewaardeerd worden. De landmacht heeft naar mijn mening de uitzendingen erg goed voor elkaar. Natuurlijk kan altijd alles beter, en overal worden fouten gemaakt, maar er wordt alles aan gedaan om de uitzendingen onder alle omstandigheden succesvol te laten verlopen. En voor wat betreft ons bataljon. We kunnen er trots op zijn. We kunnen trots zijn op wat de Fuseliers deze keer weer gepresteerd hebben.

En gedurende de Kosovo-crises? Toen gevechtsacties dreigend dichtbij kwamen? Ik heb er vertrouwen aan overgehouden. Versta mij goed. Er is geen schot gelost. Ik heb dus gemakkelijk praten. Maar ik heb vertrouwen overgehouden in de landmacht, ons bataljon en specifiek het Bravo-Team. En natuurlijk kunnen er nog steeds dingen verbeteren.

Ik heb er ook het volste vertrouwen aan overhouden, dat als er gevochten moet worden, dat we dat kúnnen, willen en zúllen doen. Dat iedereen zijn taak verstaat. Er is dus geen schot is gelost. Misschien is dat wel de grootste verdienste. Dat gebeurt namelijk niet zomaar.

Majoor Tempelaars heeft in november 1999 het bevel over B-compagnie 17 Painfbat GFPI overgedragen en vertrok in februari 2000 met z'n gezin naar het Midden-Oosten als United Nations Military Observer. Hij draagt daar de blauwe baret maar ook zijn oranje-blauwe invasiekoord.

UIT DE OUDE (FUSELIERS)DOOS

Geen enkele reactie op de twee foto's in het vorige nummer. Jammer, maar we proberen het opnieuw met twee nieuwe foto''. Wie het weet mag het de redactie laten weten.

Rechts een foto van een club vrolijke fuseliers die blijkbaar een prijs hebben gewonnen. Wie kan hierover iets vertellen? Mogelijk is de pc een bekend gezicht? Hieronder een bezoek aan de Westenbergkazerne van een groep Duitsers?

FUSELIERS OP HET INTERNET (7)

De site:
http://www.fuseliers.net

In die gigantische berg informatie die internet heet en vanuit de hele wereld bereikbaar is (als je maar een computer hebt met een internetaansluiting hebt) zijn de Fuseliers duidelijk aanwezig.

Regimentspostbus
Op een speciale pagina (bereikbaar vanaf de agenda en de informatie over de diverse verenigingen) zijn de email-adressen vermeld van (oud) fuseliers. Hiermee kunnen de contacten dus gemakkelijker worden onderhouden.

(Oud)fuseliers die op deze pagina vermeld willen worden, kunnen dit laten weten aan de regimentswebmaster: sonnemans@fuseliers.net.

Statistieken:
Sinds kort is er een pagina bereikbaar waarop alle statistieken voor de site worden bijgehouden. Er wordt precies bijgehouden hoeveel bezoekers iedere dag de site bezoeken. Het blijkt dat het iedere dag meer dan 15 zijn. Dit is niet slecht voor een site zoals die van Museum Brigade en Garde. De meting loopt echter nog maar kort dus we komen hier een volgende keer op terug.

Gastenboek:
Bezoekers van de site kunnen een boodschap achterlaten in het gastenboek. Hier een selectie van de afgelopen maanden:

Peter Edelenbos
From: Hengelo-Overijssel
Time: 2000-02-26 09:29:30

"Als oud 17e ganger ben je gewoon nieuwschierig. Ga Zo Door!! Groetjes, sgt1 Peter Edelenbos 700920145 2e pel C-instrcie Schoolbat LUMBL"

Jan Arend Boer
From: Lemmer, Holland
Time: 2000-02-13 19:12:59

"Ik ben van de lichting 80-4 van de 13e Painfbat. Schalkhaar Ondersteuningscompagnie, bravomortierpeloton. Ik heb jullie homepage met plezier gelezen en ik hoop dat jullie je goede werk nog lang mogen blijven doen. Ik ben zeker van plan deze zomer het museum te komen bezoeken. Veel succes. Met vriendelijke groeten, Jan A. Boer."

Paul Mols
From: Oisterwijk
Time: 2000-02-08 10:56:01

"Voormalig c-keukengroep van het 17e. van jan 1995 tot jan 1998. mooie tijd gehad bij het bataljon....! Leuke site! Hoop in de toekomst nog meer te zien! met fuseliersgroet!"

Michael Whitworth
From: United Kingdom
Time: 2000-02-02 13:21:18

"Very good site on your regiment. Very interesting and well presented. My grandfather served alongside it in Western Europe during the last War."

Irene de Lange
From: Holland Apeldoorn
Time: 2000-01-24 16:00:06

"Mijn vader Willem de Lange was ook fusilier, details weet ik niet, maar hij heeft in Schalkhaar gezeten. Mijn jeugd heb ik op de schietbaan op de Gorsselse hei doorgebracht. Mijn vader is op 81 jarige leeftijd overleden. Op zijn

tachtigste is hij nog geëerd met een serenade. Misschien nog mensen die hem gekend hebben? Leuk deze page te hebben gevonden, groeten Irene."

Res. Kpl1 R. Vogel
From: Nederland
Time: 2000-01-09 16:55:54

"Heel goed gedaan. Ik ben zelf bezig met een fotoplakboek over de uitzending naar Bosnië in 96 (ifor2) maar ik heb maar weinig foto's van het A, B, en het ssv ost team daar ik zelf bij het C-Team zat. Ook wil ik in contact komen met mensen die er hebben gezeten in die tijd. Nogmaal m'n complimenten voor de webmaster van deze site. Ik vind de site zeer compleet en goed gedocumenteerd. VOLO ET VALEO."

Fuselier der 1e klasse Cruiming
From: Nederland
Time: 1999-12-31 01:49:47

"Als fuselier in hart en nieren was ik zeer verblijd met de aanwezigheid van een website van "Het" Regiment. Over 4 dagen zal ik met de Acie vertrekken richting Prizren en daar met volle overtuiging mijn werk als trotse fuselier verrichten. Ooit hoop ik officier te worden bij het 17e bataljon en de naam van het Regiment hoog houden. Ik zou willen afsluiten met het altijd prachtige "Lang leve het Regiment".

Ralf Stevens
From: Heerlen
Time: 1999-12-24 12:51:56

"Zelf bij 17 painfbat, lichting 93-05, gezeten. Keep up the good work."

Jan de Vaan
From: Druten
Time: 1999-12-13 23:28:18

"Een hele mooie site, ik ben van de Lichting 72-2 Garde Regiment Prinses Irene te Schalkhaar Bravo. Laat even weten of er nog van die oude stompen zijn. Met vriendelijke groet Jan de Vaan."

Hans de Leeuw
From: Kelowna, BC, Canada
Time: 1999-12-01 04:47:04

"Served in the Brigade from August 1940 to Fall 1945; 2nd Fighting Group, 3inch mortars. Was seconded to a British tank Regiment while in N.E. Belgium, was wounded and returned 3½ months later to Brigade on Walcheren."

Irene Ann Ferguson
From: England
Time: 1999-11-30 00:09:39

"I was born in 1943 and was named after the brigade. I have been told that my godfather James van Ravestyn was in the brigade having volunteered in Canada. I am interested in learning more and will certainly visit the museum the next time I am in Holland. In the meantime I would be grateful for any relevant information on my "godfather"."

Henk Laurens
Time: 1999-11-29 21:23:29

"Hans, één van mijn eerste internetacties was het bezoeken van jouw fuseliers-site. Het ziet er keurig uit en goed up to date. Ga zo door. "

Kpl. E.Scheffer 79-2
From: Delft.
Time: 1999-11-15 22:58:42

"Leuk dat er een guestbook voor (oud)fuseliers is. Mannen van lichting 79-2 laat eens wat horen. Ik ben ook benieuwd of "oefening pantserstorm" nog bestaat. Deze opleiding bij de commando's was toch het hoogtepunt ?!!"

Brian W. Budden
From: Mississauga, Ont. Canada
Time: 1999-11-14 03:50:27

"An excellent web page. Good information. Going over to Holland in May 2000. Would like some information. Forward info to me...Regards, Brian"

Beste Willem

Briefwisseling met Willem van der Veer oud-commando "van het eerste uur", auteur van oorlogsromans, voornamelijk handelend over het verzet

Beste Willem,

Die Willem, soms moet ik toch wel eens om je lachen. Merk ik weer het verschil tussen onze generaties....

Kijk, in onze vorige correspondentie vertelde ik je dat er een klein Sonnemansje op komst was. Ik zei er bij dat Mieke en ik zelfs op cursus gingen. Jij antwoordde prompt dat jij en jouw collega's uit de oorlogsjaren geen cursus nodig hadden. Jullie hadden, en ik citeer, "een natuurtalent voor deze zaken en wisten waar Abraham de mosterd haalde. De "girls" van Porthcawl, Congleton en Wolverhampton weten, voor zover zij het overleefden, daarvan mee te praten. Zij teren waarschijnlijk nu nog op de geneugten...." Einde citaat.

Nou, beste Willem, voor zover ik nu kan begrijpen heb jij het over de bevruchting. Nou, daar hadden wij dus geen cursus voor nodig. Nee, maar ik sprak over de bevalling. Daar hadden jullie waarschijnlijk ook geen cursus voor nodig want jullie zaten, als het zover kwam, waarschijnlijk in een afwachtende houding in de kroeg. Van de moderne vader van mijn generatie wordt in dit geval een wat actievere rol verwacht....

Maar, om deze episode te besluiten, in huize Sonnemans is inmiddels een meer dan gezonde zoon Walter geboren. Negen pond schoon aan de haak. Moeder en zoon maken het meer dan goed en vader is ook weer herstellende....

Nu maar even terug naar het verhaal. Het is april 1945. Jij bent als commando gedropt achter de linies. Franse para's hebben zojuist een aanval uitgevoerd op het huis waar jij ondergedoken hebt gezeten (een Duitse commandopost). Na de aanval vertrekken de Fransen en de plaatselijke arts komt je waarschuwen voor een peloton SS-ers op weg naar het dorp Westerbork....

Met hartelijke groet,

Hans Sonnemans.

Beste Hans,

Laat ik beginnen met jou en Mieke van harte geluk te wensen met de nieuwe wereldburger WALTER. Ik spreek hierbij de wens uit dat WALTER mag opgroeien als een levenslustige gezonde boy, die de gevaarlijke verlokkingen van de moderne maatschappij weet te doorstaan. Maar met zulke ouders moet dat gelukken!!

Met opzet heb ik de "vergissing" gemaakt over de eerste aanzet van het leven en de latere gevolgen. Jou kennende dacht ik; daar gaat hij wel op in. En krek zo. Zodoende kan ik hier weer op inhaken.

Weet je Hans, behalve die eerste aanzet was vroeger alles anders. Het was inderdaad zo dat menig jonge vader met een paar flinke hartversterkers zijn spanning moest afreageren. Maar daar kwam je dan niet voor in de kroeg, want dat kon je daar 10 of 12 jaar blijven zitten. De rest van de kinderschaar kwam dikwijls achter elkaar als lopende band werk. Gezinnen met 10 of 12 kinderen waren kwamen veel voor, dikwijls meer een regel dan een uitzondering. Vooral in het zuiden des lands kwam dat meer voor dan benoorden de grote rivieren. In die tijd is ook het alcoholisme nogal sterk toegenomen.

Het doet me goed te lezen dat jij ook weer herstellende bent. Dat wijst op een sterke geest, een goed redacteur van onze onvolprezen Vaandeldrager waardig. Nogmaals Hans en Mieke, veel geluk gewenst. En nu pakken we de draad weer op.

De waarschuwing was niet aan dovemansoren gericht. Ik besloot de wegen te vermijden en dwars door de velden terug te gaan naar de boerderij van Albert Sliekers in Garminge, waar Dirk Stoel en zijn vrouw ook heen waren gevlucht. Opeens voelde ik een grote loomheid over mij komen, alsof ik een te hoge dosis slaapmiddelen had ingenomen. Mijn benen

wogen als lood. Slechts met uiterste krachtsinspanning slaagde ik er in om over de hekken te klimmen, die de weilanden van elkaar scheidden. Nu alles voorbij was had ik het gevoel alsof ik in een soort droomtoestand verkeerde, waarin ruimte en tijd leken weg te vallen. Het was alsof de gebeurtenissen van deze Zondag zich op een andere tijd en plaats hadden afgespeeld. De zware inspanning van de laatste week, het bijna onafgebroken in touw zijn, en vooral de climax van de laatste uren, eisten nu blijkbaar lichamelijk en geestelijk hun tol.

Achter een dichte heg zakte ik door de knieën en vomeerde net luide uithalen, die mij tot stikkens toe benauwden. Na een paar minuten begon ik mij wat beter te voelen. Ik haalde een paar maal diep adem, en zoog de lentelucht in mijn longen. De tommygun lag naast mij in het frisse groene gras. De warme lentezon koesterde mijn lichaam. In de verte stak de dorpstoren als een dreigende vinger boven de bomen uit.

Aan de voet van die toren had het gevecht plaats gevonden. Op een of andere manier leek dat al zo onwezenlijk ver weg, terwijl de echo van de strijd nauwelijks was verstorven. Twee kieviten zigzagden uitgelaten met snelle zoevende wiekslag, boven de weide. Hoog in de lucht ronkten nog altijd de zware motoren van de vliegende forten. De oorlog ging onverminderd door.

Langzaam stond ik op en hing de tommygun aan de schouder. Dekking zoekend achter de heggen vervolgde ik mijn weg. Langzaam kwam het herstel van krachten en het gevoel van tevredenheid weer terug. Ik voelde mij voldaan omdat mijn opdracht, dankzij de onschatbare hulp van de Fransen, was volbracht. De commandopost, en daarmee het belangrijke Duitse verbindingscentrum van generaal Bötger, was uitgeschakeld.

Met een grote boog liep ik om het buurtschap Eursinge heen en meed het nabij gelegen woonwagenkamp. In de verte zag ik het dak van de eenzame boerderij van Albert Sliekers al. Dwars door de velden en akkers stevende ik er recht op af. Moeder Sliekers verwelkomde mij als een verloren gewaande zoon. Zij sloeg haar armen om mij heen en huilde van ontroering.

Ook Dirk en Jo Stoel hadden tranen in de ogen. "We hoorden ontzettend schieten en dachten dat we je nooit levend zouden terug zien" zei Dirk ontroerd. Opnieuw voelde ik mij overmand door een grote vermoeidheid. "Laat mij in godsnaam eerst een paar uur slapen, ik ben helemaal op," zei ik; "als ik straks ben uitgerust ga ik opnieuw verkennen." Vijf minuten laten was ik in diepe slaap verzonken.

Nog diezelfde avond bracht een koerierster een onheilspellend bericht. In verband met de overval op de Duitse commandopost waren vier gijzelaars gearresteerd en gevangen gezet in het kamp "de Pietersberg" (niet te verwarren met het beruchte doorgangskamp Westerbork"). Als de burgerman, die de Fransen naar het doel had geleid, zich niet binnen 24 uur zou melden, zouden de gijzelaars worden gedood.

Ik wist dat dit geen loos dreigement was, de Duitsers deinsden nergens voor terug .Onder de gijzelaars waren de dominee van Westerbork, de wijkverpleegster en twee boeren..
Dit was aan het einde van de oorlog het ergste wat imij kon overkomen; ik was nu verantwoordelijk voor vier mensenlevens. "Mijn God Dirk, wat moet ik doen"? Dirk Stoel legde zijn hand op mijn schouder. Voorlopig nog niets Willem," sprak hij kalm,"het laatste wat je moet doen is overijld te werk gaan. De Duitsers hebben een termijn van 24 uur gesteld, zolang heb je in ieder geval de tijd. De gebeurtenissen voltrekken zich in een razend tempo. Misschien breken de Canadezen vandaag al door; volgens de laatste berichten zijn ze al voorbij Coevorden.."

Toen de duisternis was gevallen kon ik het binnen niet meer uithouden, ik moest even de buitenlucht in. "Eerlijk gezegd heb ik daar ook behoefte aan," zei Dirk Stoel, "als je er geen bezwaar tegen hebt ga ik met je mee."
We gingen door de achterste staldeur naar buiten. Ik voelde de koele nachtlucht langs mijn slapen strijken. De nacht was helder. Zoete lentegeuren dreven aan over de heide. De sterren flonkerden als briljanten aan de wolkenloze hemel. Vlak boven de horizon hing de scherpgepunte gouden maansikkel. Ik hoorde het klapwieken van een paar kieviten in het donker.

Hoog in de lucht klonk weer net als de voor-

gaande nachten, het monotone gedreun Van de zware bommenwerpers van de RAF. Rose flitsen verlichtten nu en dan de horizon, als een opkomende onweersbui meestal even later gevolgd door het doffe dreunen van een verre explosie. De nacht was vol geheimzinnige geluiden.

Dirk en ik liepen zwijgend naast elkaar over de stille donkere landweg, ieder vervuld van eigen gedachten. Ik haalde diep adem en keek omhoog naar de heldere sterrenhemel. Het firmament had mij als kind altijd al geboeid, vooral de gedachte aan wat daar achter lag, het ondoorgrondelijke mysterie van het oneindige heelal. Misschien was het wel de laatste nacht dat ik een blik kon werpen op de nachtelijke sterrenhemel, de laatste maal dat ik de zoete lentegeuren mocht ruiken, de laatste maal dat ik mocht luisteren naar de geluiden van de nacht. Er stonden vier mensenlevens op het spel, zo'n ondraaglijk zware verantwoordelijkheid had ik nooit eerder in mijn leven gevoeld.

Ik bleef staan en legde mijn hand op de arm van Dirk Stoel. "Dirk, ik wil je deze nacht nog iets zeggen. Er is tussen ons door de oorlogsomstandigheden een warme vriendschap gegroeid. Wij hebben samen gevaren gedeeld, dezelfde angst en vrees en hoop gekoesterd. Ik ben niet voor niets zo haastig uit Appelschaa gekomen, toen ik meende dat jullie in gevaar verkeerden." Dirk gaf mij een klap op de schouder. We stonden tegenover elkaar op de stille Drentse landweg. In het noorden verschoot een ster en liet een heldere lichtstreep na. Ver weg rommelde de artillerie.

"Omstandigheden als deze maken vrienden voor het leven. Willem, voor mij ben je als een broer, daar kan niets tussenkomenen." Ik kreeg het waarachtig even te kwaad met mijn emoties. Enkele seconden lang zwegen wij beiden, zoekend naar de juiste woorden. "Wim, je moet je vertrouwen niet verliezen kerel. De tijd van het ultimatum is nog niet verstreken. Misschien komt er nog op een of andere manier redding. Gods wegen zijn soms wonderbaarlijk." "Gods wegen, Gods wegen," mompelde ik; "Dirk ik wou dat ik vannacht kon bidden, echt bidden uit mijn hart, maar de woorden willen gewoon niet komen. Kon ik maar geloven en bidden zoals de jongens in de schuilhut in de bossen van Appelschaa."

"Wim, beste kerel, God heeft geen menselijke gestalte. De goede God zit ook niet om jouw woorden verlegen. Hij verstaat ook de gedachten en stille wensen ,welke de mens als een emotie uitstraalt. Gedachten zijn immers niets anders dan een fluistering van de ziel. Meer heeft God niet nodig. Hij heeft je toch tot dusver op een wonderbaarlijke wijze door de oorlog gevoerd. Hij zal zich in deze laatste fase niet van je afwenden." Ontroerd drukte ik Dirk de handen. "Dank je wel Dirk, misschien heb je wel gelijk, maar ik heb het leven van vier mensen in handen, dat is niet niets."

Zwijgend liepen we verder langs de berm van de weg. Plotseling bleef ik staan. "Ik heb het Dirk, ik heb de oplossing voor de gijzeling, dat ik daar niet eerder aan heb gedacht". "Wat is dat dan voor een oplossing," vroeg Dirk verbaasd. "Een tegenactie," antwoordde ik, "waarom zou ik geen tegenactie ondernemen. De Moffen hebben onze mensen gegijzeld, wat zij kunnen kan ik ook. Wat heb ik tenslotte nog te verliezen"? "Maar man, wat kan je in je eentje doen"? "De burgemeester gijzelen," antwoordde ik. "Morgenochtend vroeg ga ik naar het gemeentehuis en gijzel burgemeester Pijpers."

Ik zag hoe Dirk in het donker het hoofd schudde. "Dat lukt je nooit Wim. Misschien slaag je er wel in om in het gemeentehuis een paar mensen te gijzelen maar het is de vraag of de Duitsers in deze fase van de oorlog daardoor geïmponeerd zijn. Hoe hoog waarderen zij het leven van een burgemeester die in feite al heeft afgedaan. Het gaat dan bij de Duitsers om het waardeverschil tussen jou en die NSB burgemeester. Jij bent een zwaargezochte agent en die vier gijzelaars zijn een middel tot het doel om jou te pakken te krijgen."

"Toch ga ik het proberen Dirk, er rest mij geen andere keus. Als ik ten onder ga; dan strijdend. Doe me een genoegen en leen mij morgen jouw dienspistool. Ik wil nu eerst nog een paar uur slapen om mij geestelijk voor te bereiden op de dag van morgen. Het wordt alles of niets. Een half uur later kropen Dirk en ik in de schuilplaats op de hooizolder. Het werd de onrustigste nacht van mijn leven. Maar het zou allemaal anders lopen .....

NEDERLAND - BELGIE te LONDEN

Belgische overwinning in een levendige voetbalwedstrijd te WEMBLEY op 11 OKT 1941

Bijgevoegd relaas van de eerste voetbalwedstrijd Nederland - België tijdens Wereldoorlog II, gespeeld in 1941, kan u misschien interesseren voor uw "Vaandeldrager". Bloed werd er niet vergoten maar de elf doelpunten zorgden voor het schouwspel. Terzijde laat ik u opmerken dat de Belgische verdediger, Nr. 2, Crickellie, het via Brigade Piron en de RAF (als Spitfirepiloot) het nog ver schopte; hij eindigde zijn loopbaan als Luitenant-generaal, Staf-Chef van de Belgische Generale Staf.

R. Tabbary
Gen. Maj. BD

Voor hen die de generaal niet kennen: hij is oudstrijder van de Belgische Brigade Piron en altijd vaste gast tijdens de jaarlijkse verenigingsmaaltijd van de Vereniging van Officieren van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Enkele jaren geleden ontving hij de Gouden Fuseliersspeld.

Een fel betwiste partij. De talrijke toeschouwers van de voetbalwedstijd Nederland - België zijn het allen eens om zich te verheugen over de wakkere sportieve geest van de spelers. Het is een ware sportgebeurtenis geweest waarbij de aandacht van het publiek geen ogenblik verflauwde.

Op het prachtige stadion te Wembley heerste er een opgewekte stemming. De wedstrijd eindigde met een 5-4 overwinning - voor het Belgische elftal, dat uit tien militairen en een matroos bestond.

In het begin van de wedstrijd leiden de Nederlanders het spel. Weldra hebben zij twee doelpunten aangetekend. Dan komen de Belgen los en bij de rust is de stand reeds 3-2 voor België.

De Belgische doelwachter HUWAERT (Oostende) heeft blijk gegeven van een buitengewone waakzaamheid. Herhaaldelijk weet hij de bal op het laatste ogenblik neer te slaan. De eerste twee doelpunten van de Nederlanders worden verwezenlijkt omdat onze achterhoede nog niet gewoon was aan het terrein. Zij krijgen gelegenheid om zich later te hervatten wanneer DEBUSSER (Herentals) gedwongen was het terrein te verlaten en er dientengevolge een zekere ontreddering bij het Belgische elftal ontstond.

De Belgische achterhoede heeft aan het einde goed weerstand geboden. De middenspelers bewezen hun meesterschap en de eerste helft was zeer verdienstelijk, al was er enigszins gebrek aan samenspel.

De Belgische doelpunten werden verswezenlijkt door DEBUSSER, SCHUERMANS, LANDRIEUX, DEBUSSER EN CLERINKX, onderscheidelijk bij de 33ste, 35ste, 40ste minuut in de eerste helft en de 5de en 15de minuut na de herneming.

De Nederlandse doelpunten werden behaald door LUTTMER en ELSACKER bij de 9de en 23ste minuut in de eerste helft en de 5de en 15de minuut na de herneming.

Het was een aantrekkelijke wedstrijd in elk opzicht. Een ware Nederland-België-ontmoeting, waarbij beide elftallen speelden met een vuur en een energie, zoals men gewend was in Amsterdam of Antwerpen te zien. De Belgische

toeschouwers op de tribune loeiden bij een vermeende overtreding alsof hun leven ervan afhing en de nabij zittende Hollanders antwoordden dan met een "Wij zijn niet bang" alsof er geen Duitse aanval was geweest en we nog onder de oude omstandigheden leefden.

Dat dit niet het geval was, bewees de Wembley-omgeving en bewees de Home Guard, die voor de wedstrijd was opgesteld, een keurige indruk maakte en geïnspecteerd werd door Minister C. Gutt, de Nederlandse Eerste Minister GERBRANDY, de generaals NOOTHOVEN VAN GOOR en DAUFRESSE de la CHEVALERIE en de voorzitters van de Belgische en Nederlandse voetbalbonden, de hh. NIEUWENHUYS en MILHADO.

Alle spelers hebben naar beste kunnen gespeeld. Een bijzondere vermelding verdient BILLET, zonder wiens bezielende leiding en uitstekend spel de Belgische zege niet zo zeker zou zijn geweest. Het was een echt internationaal spel, dat de Belgische aanvoerder die Zaterdagmiddag te zien gaf en de toeschouwers zullen het niet snel vergeten.

Om dit verhaal in een goed historisch perspectief te zien, zullen we in een volgende Vaandeldrager terugkomen op de wedstrijden Nederland - België, gespeeld in Londen tijdens de oorlogsjaren. Het is duidelijk dat bijgevoegde tekst geschreven is door een Belgische commentator. We zullen ook de Nederlandse versie uit "Vrij Nederland" er op na slaan. Wat ons betreft: wordt vervolgd....

MUTATIES / ADRESWIJZIGINGEN
Vereniging van Oud Strijders
Kon. Ned. Brigade Prinses Irene

Bakx, F.J.	**nw adres**	**De Nieuwe Schans, Middenweg 1 - 5. 4841 RP**
sociaal medewerker		**Prinsenbeek, tfn ongew. Ingaande 1-5-2000**
Braak, A.J.H.	overleden	te Heemstede op 17-10-99
Dikkers, A.A.A.	overleden	te Waalre op 27-12-1999; opnemen Mw. H.I. Dikkers-Brugmans, adres ongew.
Duren, J.J. van	nw lid	3215 A Via Carrizo, Laguna Woods, Cal 92653-3080 USA; tfn 001 949 462 0667
Engelen-Kas, mw	overleden	te Zundert
Finck, H.E.	overleden	te Palmcoast USA in 02-99, opnemen mrs
Govaarts, Th.A.	nw adres	Borgvlietsedreef 268, 4611 BE Bergen op Zoom, tfn 0164-237510
Havermans-Totté, mw R	overleden	te Middelharnis op 7-10-1999
Hovestad-Both, mw A.C.	bedankt	als lid per 01-01-2000
Jansen, M.D.	overleden	te Zwolle op 08-11-1999
Kessel, P van	nw adres	Kloosterstraat 17,5753 GP Deurne, tfn ongew
Koekoek, J.	overleden	te Finchley UK op 23-1-00(95e verjaardag)
Koevoets-van der Kuyl, mw	nw adres	Kloosterstaat 37, 4611 MB Bergen op Zoom, tfn ongew
Krijnen-Feskens, mw J.M.	overleden	te Breda op 17-12-1999
Leemans-van Gent, mw G	overleden	te Rotterdam op 29-11-1999; opnemen R.G. Leemans, Moordrechtstraat 28, 3089 TK Rotterdam
Oirbans, H.P.	nw adres	Hofstad 94, 5142 NM Waalwijk, tfn ongew
Op het Veld, W.	overleden	te Breda op 24-2-2000
Telman, J.	overleden	te Grave op 5-11-1999; achter naam echtgenote opnemen:p/a mevr Dekker-Willems, Hamstraat 11, 5361 HA Grave; tfn 0486-473381
Velzen, J.N. van	nw adres	Rouboslaan 1, Foreschate, flat 013, 2252 TM Voorschoten; TFN 071-5620949
Vlemingh, mevr	overleden	te Tessé la Madeleine op 7-7-1999
Vlemingh, A.	nw adres	47 Avenue Robert Cousin, 61140 Tessé la Madeleine, France
Waasdorp, P.	overleden	te Putte op 10-1-2000
Wijn, J.	overleden	op 14-1-2000 te St Pancras; opnemen J. Wijn Bovenweg 251, 1834 CN St Pancras,tfn 072-5644236

VERZOEKE BIJ VERHUIZING ENZ EEN BERICHTJE TE STUREN AAN DE SECR DER VERENIGING: Noordsingel 24, 4611 SB Bergen op Zoom

BESTUUR
VERENIGING VAN OFFICIEREN DER GARDE FUSELIERS PRINSES IRENE

Voorzitter:	Genm. der Fuseliers C.H. Nicolai Vogellaan 25 2352 EA LEIDERDORP
Secretaris:	Lkol der Fuseliers b.d. J. Meijer De Strekel 28 8332 JN STEENWIJK
2e Secretaris:	Kap der Fuseliers W.J. van Bijlevelt Markelostraat 24 5045 JM TILBURG
Penningmeester:	res LKol der Fuseliers J. van der Meer Nachtegaallaan 49 2665 EG BLEISWIJK
Regimentscommandant:	Lkol der Fuseliers A.T. Vermeij Waterruif 56 2804 PD GOUDA
Leden:	Res Majoor der Fuseliers R.J. Joosten Sonnenbergstraat 9 7203 DW ZUTPHEN
	Res Majoor A.H. Vermeulen Parkweg 16 2585 JK SCHEVENINGEN
Redactielid Vaandeldrager	Kap der Fuseliers R.A. Holtmanns Nijverheidssingel 105 4811 ZV BREDA
Correspondentieadres:	Hfd. Sie 1 17 Painfbat GFPI Genm. de Ruijter van Steveninckkazerne MPC 75A Postbus 90.152 5600 RD EINDHOVEN
	Tel. PTT 040 2665660 MDTN *06 549 5660 Fax: PTT 040 2665664 MDTN *06 549 5664

Gironummer van de Vereniging: 22.65.299
T.a.v. Penningmeester VVOGFPI

VERENIGING VAN OUD STRIJDERS VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE "PRINSES IRENE"

Bestuursleden:

ere-voorzitter
Jhr. J.J.G. Beelaerts van Blokland
Beneden Dorpsweg 191
6862 WH OOSTERBEEK
026-3332352

Voorzitter
R.W. Hemmes
Thorbeckelaan 74
2564 BS DEN HAAG
070-3683566

Vice-voorzitter
J.L.M. van den Bergh
Verdilaan 27
4837 CL BREDA
076-5613711

Secretaris:
F.C. van der Meeren
Noordsingel 23
4611 SB BERGEN OP ZOOM
0164-241119

Penningmeester
H. van Beers
Prins Clausstraat 60
4761 AM ZEVENBERGEN
0168-336238

Leden:

F.J. Bakx
De Nieuwe Schans, Middenweg 1 - 5
4841 RP PRINSENBEEK
076-5420530

G. Lourenz
Messiaanpark 25
5653 JS EINDHOVEN
040-2510286

P.J. van der Wal
Achterste Havervelden 54
4822 AM BREDA
076-5416151

Hans Sonnemans
Europalaan 11
5504 GD VELDHOVEN
040 255 3711

N.G. van Zalinge
M. Cherubinastraat 68
4817 KZ BREDA
076-5210534

Functionarissen:
Vertegenwoordiger bij de Fondsen
F.C. van der Meeren
Noordsingel 23
4611 SB BERGEN OP ZOOM
0164-241119

Sociaal medewerker
F.J. Bakx
Brouwersbos 3
4841 CH PRINSENBEEK
076-5420530

P.R.- Medewerker/ Redactie "Vaandeldrager":
Hans Sonnemans
p/a 17 Painfbat GFPI
Postbus 90.152 MPC 75A
5600 RD EINDHOVEN
040 255 3711

Contactadressen in het buitenland
Heyman Roet
Hilda Ramstraat 23
2600 ANTWERPEN - BERCHEM
BELGIE 09-32-3-2390012

Jan Jansma
P.O. Box 70066
BRYONSTON 2021 TRANSVAAL
REP. ZUID AFRIKA

J.J. Keizer
Rosemede, Canal Road
Congleton CW12 3AP
UNITED KINGDOM

L.P. Klouth
8 Boyland Close
ACT 2613 SPENCE
AUSTRALIA

J.B. Peyrot
110 Carriage Drive
GLASTONEBURY - CONN - 06033
USA

Bank- en gironummer van de Vereniging
Banknummer: 47.25.85.762 ABN/AMRO
33.42.06.715 RABO
Postgironummer: 1999533
Penningmeester O.S.V. "Prinses Irene" te Zevenbergen

Lidmaatschap is minimaal f. 20,- per jaar.
Zij die geen deel hebben uitgemaakt van de voormalige Prinses Irene Brigade, kunnen begunstiger worden door de Vereniging met minimaal f. 20,- per jaar te steunen.
ONZE AKTIVITEITEN WORDEN MEDE MOGELIJK GEMAAKT UIT DE OPBRENGSTEN UIT DE GIRO/BANKLOTERIJ.
UW DEELNAME AAN DE GIRO/BANKLOTERIJ WORDT DAAROM VAN HARTE AANBEVOLEN.

REGIMENTSLIED

Wij zijn Fuselier

Vol trots hier in ons Brabantse land.

Prinses Irene is de naam

Van ‘t Regiment in ‘t Oirschotse zand.

Oud strijders gaan ons voor

Dat geeft ons moed en berenkracht.

Goed voorbeeld doet goed volgen.

Van Fuseliers wordt dat verwacht!

Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

volo et valeo

REGIMENTSKALENDER 2000

Hieronder treft u de bijgewerkte regimentskalender aan. Verschillende activiteiten na het zomerverlof staan nog niet definitief vast. Het opleidings- en trainingsprogramma van het bataljon voor de tweede helft van 2000 en begin 2001 wordt nog nader uitgewerkt.

De regimentsactiviteiten die nog kunnen wijzigen zijn schuin gedrukt.

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE
~~11 januari~~	~~Regimentsjaardag~~ ~~Regimentsborrel~~	~~Oirschot~~
25 februari	Beëdiging	Oirschot
16 maart	Koorduitreiking/uittreden Ccie 17 GFPI	Colijnsplaat
? maart - april	*Gardebijeenkomst*	*Schaarsbergen*
25 april	Reünie 3 GRPI	Harskamp
28 april	KNBPI reis	Wolverhampton (UK)
29 april	Bloemenhulde H.M.	's-Gravenhage
2 mei	Intreden Ccie 44 JWF	Havelte
4 mei	Herdenkingen	Tilburg/Colijnsplaat/Hedel
5 mei	Defilé Wageningen	Wageningen
7 mei	Herdenking Bevrijding	Den Haag
31 mei	Openstelling museum gedeelte Brigade en Indiëbataljons + Regimentsborrel	Oirschot
9 juni	Beediging	Oirschot
14 juni	Koorduitreiking	Normandië
26 juni-21 juli	Verlofperiode bataljon	-
3 juli-14 juli	Terugkeer Acie KFOR	Oirschot
29 augustus	Reünie KNBPI	Oirschot
6 september	Reünie 6 GRPI	Oirschot
8 september	*Herdenking Beeringen*	*Beeringen*
18 september	Defilé Eindhoven	Eindhoven
19 september	Prinsjesdag	Den Haag
29 september	Verenigingsmaaltijd	Oirschot
12 oktober	Reünie 4 GRPI	Oirschot
13 oktober	*Overdracht regimentsadjudant*	*Oirschot*
27 oktober	*Beëdiging*	*Oirschot*
11 november	Regimentsborrel	Oirschot
16 november	Herdenking Poppy-Day	Wolverhampton
8 december	Koorduitreiking	Hedel

Bij een eventuele deelname door de oud strijders van de Koninklijke Brigade Prinses Irene of Vereniging van Indienbataljons van het Garderegiment Prinses Irene aan bovengenoemde activiteiten wordt u door zorg van het bataljon tijdig geïnformeerd.

Voor vragen kunt u contact opnemen met de:
Plaatsvervangend bataljonscommandant / Regimentscoördinator, Majoor der Fuseliers P. Aerts; 040-2665651 of
Luitenant Operationele personeelszaken, Eerste Luitenant der Fuseliers B. Revis; 040-2665662